

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 863/2007 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 11 lipca 2007 r.****ustanawiające mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy oraz zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 w odniesieniu do tego mechanizmu i określające uprawnienia i zadania zaproszonych funkcjonariuszy**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. a) i art. 66,

uwzględniając wniosek Komisji,

po zasięgnięciu opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu (¹),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 26 października 2004 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 2007/2004 (²) ustanawiające Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (zwaną dalej „agencją”).
- (2) Państwo członkowskie stojące w obliczu sytuacji wymagającej zwiększonej pomocy technicznej i operacyjnej na swoich granicach zewnętrznych może, bez uszczerbku dla art. 64 ust. 2 Traktatu i zgodnie z art. 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 2007/2004, zwrócić się do agencji o udzielenie pomocy w formie koordynacji, w przypadku gdy sytuacja ta dotyczy innych państw członkowskich.
- (3) Skuteczne zarządzanie granicami zewnętrznymi poprzez dokonywanie odpraw i ochronę pomaga w zwalczaniu nielegalnej imigracji i handlu ludźmi oraz w zapobieganiu wszelkim zagrożeniom dla bezpieczeństwa wewnętrznego, porządku publicznego, zdrowia publicznego i stosunków międzynarodowych państw członkowskich. Kontrola granic nie pozostaje wyłącznie w interesie tego państwa członkowskiego, na którego granicach zewnętrznych jest prowadzona, ale leży ona w interesie wszystkich państw członkowskich, które zniosły kontrole graniczne na granicach wewnętrznych.
- (4) Odpowiedzialność za kontrolę granic zewnętrznych spoczywa na państwach członkowskich. Mając na uwadze sytuacje kryzysowe, którym państwa członkowskie muszą czasami stawiąć czoła na swoich granicach zewnętrznych, w szczególności w przypadku masowego napływu obywateli państw trzecich usiłujących nielegalnie przedostać się na terytorium państw członkowskich, konieczne może okazać się udzielenie pomocy państwom członkowskim poprzez zapewnienie dostatecznego poziomu odpowiednich zasobów, w szczególności personelu.

- (5) Obecne możliwości w zakresie udzielania na poziomie europejskim skutecznej i praktycznej pomocy przy odprawach granicznych na granicach zewnętrznych i ochronie granic zewnętrznych uważane są za niewystarczające, w szczególności w przypadku gdy państwa członkowskie stają wobec masowego napływu obywateli państw trzecich usiłujących nielegalnie przedostać się na terytorium państw członkowskich.
- (6) Dane państwo członkowskie powinno zatem mieć możliwość zwrócenia się o oddelegowanie na swoje terytorium działających w ramach agencji zespołów szybkiej interwencji na granicy złożonych ze specjalnie przeszkolonych ekspertów z innych państw członkowskich, którzy udzieliliby czasowego wsparcia funkcjonariuszom jego krajowej straży granicznej. Oddelegowywanie zespołów szybkiej interwencji na granicy przyczyni się do zwiększenia solidarności między państwami członkowskimi i wzajemnej pomocy między nimi.
- (7) Oddelegowanie zespołów szybkiej interwencji na granicy do udzielania wsparcia przez ograniczony okres powinno odbywać się w wyjątkowych i nagłych sytuacjach. Tego typu sytuacje zachodziłyby w przypadku, gdy państwo członkowskie stanęłoby wobec masowego napływu obywateli państw trzecich usiłujących nielegalnie przedostać się na jego terytorium, co wymagałoby natychmiastowej reakcji, i w którym to przypadku oddelegowanie zespołu szybkiej interwencji na granicy mogłoby wnieść wkład w zapewnienie skutecznej reakcji. Zespoły szybkiej interwencji na granicy nie są przeznaczone do udzielania długofalowego wsparcia.
- (8) Korzystanie z zespołów szybkiej interwencji na granicy będzie uzależnione od ich zaplanowanych obowiązków, dostępności i częstotliwości oddelegowywania. Aby zapewnić skuteczne działanie zespołów szybkiej interwencji na granicy, państwa członkowskie powinny udostępnić odpowiednią liczbę funkcjonariuszy straży granicznej („rezerwa interwencyjna”), odzwierciedlającą w szczególności specjalizację i wielkość ich własnych straży granicznych. Dlatego też państwa członkowskie powinny stworzyć krajowe rezerwy ekspertów w celu zwiększenia skuteczności niniejszego rozporządzenia. Agencja powinna brać pod uwagę różnice w wielkości państw członkowskich i specjalizacji technicznej ich straży granicznych.
- (9) Najlepsze praktyki z wielu państw członkowskich pokazują, że dysponowanie profilem (informacjami o umiejętnościach i kwalifikacjach) dostępnych funkcjonariuszy straży granicznej przed ich oddelegowaniem w znacznym stopniu przyczynia się do wydajnego planowania i przeprowadzania działań. Agencja powinna zatem określić profile i łączną liczbę funkcjonariuszy straży granicznej, którzy wejdą w skład zespołów szybkiej interwencji na granicy.

(¹) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 26 kwietnia 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 12 czerwca 2007 r.

(²) Dz.U. L 349 z 25.11.2004, str. 1.

- (10) Należy ustanowić mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy, który zapewni zarówno agencji, jak i państwu członkowskim wystarczającą elastyczność i zapewni przeprowadzanie działań przy zachowaniu wysokiego poziomu wydajności i skuteczności.
- (11) Agencja powinna między innymi koordynować skład, szkolenie i delegowanie zespołów szybkiej interwencji na granicy. W związku z tym konieczne jest wprowadzenie do rozporządzenia (WE) nr 2007/2004 nowych przepisów dotyczących roli agencji w odniesieniu do tych zespołów.
- (12) W sytuacji gdy państwo członkowskie staje wobec masowego napływu obywateli państw trzecich usiłujących nielegalnie przedostać się na jego terytorium lub gdy zaistnieje inna wyjątkowa sytuacja w znaczny sposób wpływająca na możliwość realizowania zadań krajowych, może ono powstrzymać się z udostępnieniem swoich funkcjonariuszy krajowej straży granicznej.
- (13) Aby członkowie zespołów mogli skutecznie współpracować z funkcjonariuszami krajowej straży granicznej, powinno się im umożliwić wykonywanie zadań związanych z dokonywaniem odprawy osób na granicach zewnętrznych i ochroną granic zewnętrznych podczas ich oddelegowania na terytorium państwa członkowskiego, które zwróciło się o wsparcie z ich strony.
- (14) Podobnie należy zwiększyć skuteczność wspólnych działań koordynowanych przez agencję, czasowo umożliwiając zaproszonym funkcjonariuszom z innych państw członkowskich wykonywanie zadań związanych z dokonywaniem odprawy osób na granicach zewnętrznych i ochroną granic zewnętrznych.
- (15) W związku z powyższym konieczne jest również wprowadzenie do rozporządzenia (WE) nr 2007/2004 nowych przepisów dotyczących zadań i uprawnień zaproszonych funkcjonariuszy oddelegowanych w ramach agencji na terytorium państwa członkowskiego na jego wniosek.
- (16) Niniejsze rozporządzenie przyczynia się do prawidłowego stosowania rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) ⁽¹⁾. W tym celu podczas dokonywania odprawy granicznej i w ramach ochrony granicy członkowie zespołów i zaproszeni funkcjonariusze nie powinni dyskryminować osób ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Wszelkie środki podejmowane przez funkcjonariuszy podczas wykonywania ich zadań i korzystania z uprawnień powinny być proporcjonalne do zamierzonych celów takich środków.
- (17) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Powinno ono być stosowane zgodnie ze zobowiązaniami państw członkowskich w zakresie ochrony międzynarodowej i zasady *non-refoulement*.
- (18) Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane z pełnym poszanowaniem zobowiązań wynikających z międzynarodowego prawa morskiego, w szczególności w odniesieniu do operacji poszukiwawczych i ratowniczych.
- (19) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽²⁾ stosuje się do przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie w ramach stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (20) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozszerzenie postanowień dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch Państw we wprowadzenie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽³⁾, objętych obszarem, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE ⁽⁴⁾ w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy.
- (21) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie postanowień dorobku Schengen w rozumieniu Umowy podpisanej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, objętych obszarem, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 4 ust. 1 decyzji Rady 2004/849/WE ⁽⁵⁾ oraz 2004/860/WE ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 105 z 13.4.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2004/849/WE z dnia 25 października 2004 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych przepisów Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 368 z 15.12.2004, str. 26).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2004/860/WE z dnia 25 października 2004 r. w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych postanowień Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 370 z 17.12.2004, str. 78).

- (22) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani nie ma ono wobec niej zastosowania. W związku z tym, że na mocy postanowień tytułu IV części trzeciej Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską niniejsze rozporządzenie oparte jest na dorobku Schengen, Dania, zgodnie z art. 5 wspomnianego protokołu, powinna podjąć decyzję w terminie sześciu miesięcy od daty przyjęcia niniejszego rozporządzenia, czy dokona jego transpozycji do swojego prawa krajowego.
- (23) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie postanowień dorobku Schengen, w którym nie uczestniczy Zjednoczone Królestwo, zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽¹⁾. W związku z tym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związane ani nie ma ono wobec niego zastosowania.
- (24) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie postanowień dorobku Schengen, w którym Irlandia nie uczestniczy, zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽²⁾. W związku z tym Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani nie ma ono wobec niej zastosowania.
- (25) Przepisy art. 6 ust. 8 i 9 niniejszego rozporządzenia, w zakresie w jakim odnoszą się one do przyznania dostępu do Systemu Informacyjnego Schengen, stanowią przepisy oparte na dorobku Schengen lub związane z tym dorobkiem w inny sposób w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r. i art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia mechanizm służący zapewnieniu szybkiej pomocy operacyjnej przez ograniczony okres, w postaci zespołów szybkiej interwencji na granicy (zwanych dalej „zespołami”), wnioskującemu o to państwu członkowskiemu znajdującemu się pod nagłą i wyjątkową presją, zwłaszcza w przypadku masowego napływu obywateli państw trzecich usiłujących nielegalnie przedostać się na terytorium państwa członkowskiego na określonych odcinkach granic zewnętrznych. Niniejsze rozporządzenie określa również zadania, jakie mają być wykonywane przez członków zespołów, i uprawnienia, z jakich mogą oni korzystać podczas prowadzenia działań w państwie członkowskim innym niż ich własne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, str. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, str. 20.

2. Niniejsze rozporządzenie zmienia rozporządzenie (WE) nr 2007/2004 w związku z ustanowieniem mechanizmu, o którym mowa w ust. 1, a także w celu określenia zadań i uprawnień funkcjonariuszy straży granicznej państw członkowskich uczestniczących we wspólnych działaniach i projektach pilotażowych w innym państwie członkowskim.

3. Niezbędna pomoc techniczna dla wnioskującego państwa członkowskiego jest udzielana zgodnie z art. 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 2007/2004.

Artykuł 2

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla praw uchodźców i osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, w szczególności w odniesieniu do zasady *non-refoulement*.

ROZDZIAŁ I

ZESPOŁY SZYBKIEJ INTERWENCJI NA GRANICY

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „agencja” oznacza Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej;
- 2) „członkowie zespołów” oznaczają funkcjonariuszy straży granicznej państw członkowskich, pełniących służbę w zespołach szybkiej interwencji na granicy, innych niż funkcjonariusze przyjmującego państwa członkowskiego;
- 3) „wnioskujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, którego właściwe władze zwracają się do agencji o oddelegowanie na jego terytorium zespołów szybkiej interwencji na granicy;
- 4) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, na którego terytorium ma miejsce operacja wsparcia przeprowadzana przez zespoły szybkiej interwencji na granicy;
- 5) „rodzime państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, którego funkcjonariusz straży granicznej jest członkiem zespołu.

Artykuł 4

Skład i oddelegowanie zespołów szybkiej interwencji na granicy

1. Skład zespołów określa agencja zgodnie z art. 8b rozporządzenia (WE) nr 2007/2004 zmienionego niniejszym rozporządzeniem. Zasady ich delegowania określa art. 8d tego rozporządzenia.

2. Na wniosek dyrektora wykonawczego agencji Zarząd agencji większością trzech czwartych głosów podejmuje decyzję w sprawie profilów i łącznej liczby funkcjonariuszy straży granicznej, którzy mają być udostępniani do zespołów (rezerwa interwencyjna). Ta sama procedura ma zastosowanie w odniesieniu do wszelkich późniejszych zmian w profilach i łącznej liczbie funkcjonariuszy straży granicznej włączonych do rezerwy interwencyjnej. Udział państw członkowskich w rezerwie interwencyjnej odbywa się za pośrednictwem krajowej rezerwy ekspertów w oparciu o poszczególne określone profile, poprzez mianowanie funkcjonariuszy straży granicznej o profilu odpowiadającym określonym wymogom.

3. Na wniosek agencji państwa członkowskie udostępniają funkcjonariuszy straży granicznej na potrzeby operacji wsparcia, chyba że stoją one wobec wyjątkowej sytuacji w znaczny sposób wpływającej na możliwość realizowania zadań krajowych. Autonomia rodzimego państwa członkowskiego w odniesieniu do wyboru personelu i okresu jego oddelegowania pozostaje niezmienną.

4. Koszty odnoszące się do działań, o których mowa w ust. 1, pokrywa agencja zgodnie z art. 8h rozporządzenia (WE) nr 2007/2004.

Artykuł 5

Wydawanie poleceń zespołom szybkiej interwencji na granicy

1. W okresie trwania operacji wsparcia przeprowadzanych przez zespoły polecenia dla zespołów wydaje przyjmujące państwo członkowskie zgodnie z planem operacyjnym, o którym mowa w art. 8e rozporządzenia (WE) nr 2007/2004.

2. Agencja może przekazywać swoje spostrzeżenia na temat tych poleceń przyjmującemu państwu członkowskiemu za pośrednictwem swojego oficera koordynującego, o którym mowa w art. 8g rozporządzenia (WE) nr 2007/2004. W takim przypadku przyjmujące państwo członkowskie uwzględnia te spostrzeżenia.

3. Zgodnie z art. 8g rozporządzenia (WE) nr 2007/2004 przyjmujące państwo członkowskie udziela oficerowi koordynującemu wszelkiej niezbędnej pomocy, w tym pełnego dostępu do zespołów na każdym etapie trwania operacji wsparcia.

Artykuł 6

Zadania i uprawnienia członków zespołów

1. Członkowie zespołów mogą wykonywać wszelkie zadania i korzystać z wszelkich uprawnień w zakresie odprawy granicznej lub ochrony granicy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 562/2006 i które są konieczne do realizacji celów tego rozporządzenia. Szczegóły dotyczące każdej operacji wsparcia określa jej plan operacyjny zgodnie z art. 8e rozporządzenia (WE) nr 2007/2004.

2. Wykonując zadania i korzystając z uprawnień, członkowie zespołów zapewniają pełne poszanowanie godności ludzkiej. Wszelkie działania podjęte przez nich w ramach wykonywania zadań i korzystania z uprawnień są proporcjonalne do celu takich działań. Wykonując zadania i korzystając z uprawnień, członkowie zespołów nie dyskryminują osób ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.

3. Członkowie zespołów mogą wykonywać zadania i korzystać z uprawnień jedynie na polecenie i, co do zasady, w obecności funkcjonariuszy straży granicznej przyjmującego państwa członkowskiego.

4. Podczas wykonywania zadań i korzystania z uprawnień członkowie zespołów noszą własne umundurowanie. O ich udziale w operacji wsparcia przeprowadzanej przez zespoły świadczy niebieska opaska z insygniami Unii Europejskiej i agencji. Aby umożliwić organom krajowym przyjmującego państwa członkowskiego i jego obywatelom stwierdzenie ich tożsamości, członkowie zespołów noszą przez cały czas dokument akredytacyjny określony w art. 8, który okazują na żądanie.

5. Podczas wykonywania zadań i korzystania z uprawnień członkowie zespołów mogą nosić broń służbową, amunicję i sprzęt w zakresie, w jakim są do tego upoważnieni na mocy przepisów krajowych rodzimego państwa członkowskiego. Przyjmujące państwo członkowskie może jednak zakazać noszenia pewnych rodzajów broni służbowej, amunicji i sprzętu, pod warunkiem że ustawodawstwo tego państwa stosuje taki sam zakaz wobec własnych funkcjonariuszy straży granicznej. Przed oddelegowaniem zespołów przyjmujące państwo członkowskie informuje agencję o dopuszczalnych rodzajach broni służbowej, amunicji i sprzętu oraz warunkach ich użycia. Agencja udostępnia te informacje wszystkim państwom członkowskim biorącym udział w operacji wsparcia.

6. Podczas wykonywania zadań i korzystania z uprawnień członkowie zespołów są uprawnieni do użycia siły, w tym posługiwania się bronią służbową, amunicją i sprzętem, za zgodą rodzimego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego, w obecności funkcjonariuszy straży granicznej przyjmującego państwa członkowskiego i zgodnie z prawem krajowym przyjmującego państwa członkowskiego.

7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 6, broń służbową, amunicję i sprzęt mogą zostać użyte w uzasadnionej obronie własnej oraz w obronie członków zespołów lub innych osób, zgodnie z prawem krajowym przyjmującego państwa członkowskiego.

8. Do celów niniejszego rozporządzenia przyjmujące państwo członkowskie może upoważnić członków zespołów do sprawdzania swoich krajowych i europejskich baz danych, koniecznych do dokonywania odprawy granicznej i ochrony granicy. Członkowie zespołów korzystają wyłącznie z tych danych, które są niezbędne do wykonywania ich zadań i korzystania przez nich z uprawnień. Przed oddelegowaniem zespołów przyjmujące państwo członkowskie informuje agencję o tym, jakie krajowe i europejskie bazy danych mogą zostać wykorzystane. Agencja udostępnia te informacje wszystkim państwom członkowskim biorącym udział w operacji wsparcia.

9. Sprawdzanie baz danych, o którym mowa w ust. 8, jest prowadzone zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego oraz prawa krajowego przyjmującego państwa członkowskiego w zakresie ochrony danych.

10. Decyzje o odmowie wjazdu zgodnie z art. 13 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 podejmują wyłącznie funkcjonariusze straży granicznej przyjmującego państwa członkowskiego.

Artykuł 7

Status, prawa i obowiązki członków zespołów

1. Członkowie zespołów pozostają funkcjonariuszami krajowej straży granicznej swoich rodzimych państw członkowskich i są przez nie opłacani.

2. Funkcjonariusze straży granicznej udostępniani do rezerwy interwencyjnej zgodnie z art. 4 uczestniczą w szkoleniu zaawansowanym odpowiednim do rodzaju wykonywanych przez nich zadań i przyznanych im uprawnień, jak również w regularnych ćwiczeniach organizowanych przez agencję zgodnie z art. 8c rozporządzenia (WE) nr 2007/2004.

3. Funkcjonariusze straży granicznej otrzymują dietę dzienną, obejmującą koszty zakwaterowania, przez czas ich udziału w szkoleniach i ćwiczeniach organizowanych przez agencję oraz w okresach, gdy uczestniczą w operacjach wsparcia przeprowadzanych zgodnie z art. 8h rozporządzenia (WE) nr 2007/2004.

Artykuł 8

Dokument akredytacyjny

1. Agencja, we współpracy z przyjmującym państwem członkowskim, wydaje członkom zespołów dokument w języku urzędowym przyjmującego państwa członkowskiego i innym języku urzędowym instytucji Unii Europejskiej, który umożliwia stwierdzenie ich tożsamości oraz stanowi dowód na to, że jego posiadacz jest uprawniony do wykonywania zadań i korzystania z uprawnień, o których mowa w art. 6 ust. 1. Dokument ten zawiera następujące elementy dotyczące członków zespołu:

- a) nazwisko i obywatelstwo;
- b) stopień; oraz
- c) aktualne zdjęcie w formacie cyfrowym.

2. Dokument jest zwracany agencji po zakończeniu operacji wsparcia przeprowadzonej przez zespół.

Artykuł 9

Prawo właściwe

1. Podczas wykonywania zadań i korzystania z uprawnień, o których mowa w art. 6 ust. 1, członkowie zespołów przestrzegają przepisów prawa wspólnotowego i prawa krajowego przyjmującego państwa członkowskiego.

2. Podczas wykonywania zadań i korzystania z uprawnień, o których mowa w art. 6 ust. 1, członkowie zespołów podlegają środkom dyscyplinarnym ich rodzimego państwa członkowskiego.

3. Szczegółowe zasady dotyczące noszenia i używania broni służbowej, amunicji i sprzętu oraz używania siły są określone w art. 6 ust. 5, 6 i 7.

4. Szczegółowe zasady dotyczące odpowiedzialności cywilnej i karnej są określone odpowiednio w art. 10 i 11.

Artykuł 10

Odpowiedzialność cywilna

1. W przypadku gdy członkowie zespołów działają w przyjmującym państwie członkowskim, ponosi ono zgodnie ze swoim prawem krajowym odpowiedzialność za wszelkie szkody spowodowane przez nich podczas operacji.

2. W przypadku gdy tego rodzaju szkoda została spowodowana wskutek rażącego niedbalstwa lub umyślnego działania, przyjmujące państwo członkowskie może zwrócić się do rodzimego państwa członkowskiego w celu uzyskania od niego zwrotu wszelkich kwot wypłaconych ofiarom lub osobom uprawnionym w ich imieniu.

3. Bez uszczerbku dla wykonywania swoich praw względem osób trzecich, każde państwo członkowskie odstępuje od wszelkich roszczeń wobec przyjmującego państwa członkowskiego lub jakiegokolwiek innego państwa członkowskiego z tytułu poniesionych szkód, z wyjątkiem przypadków rażącego niedbalstwa lub umyślnego działania.

4. Wszelkie spory pomiędzy państwami członkowskimi dotyczące stosowania ust. 2 i 3, które nie mogą być rozwiązane w drodze wzajemnych negocjacji, są przez nie przedkładane Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zgodnie z art. 239 Traktatu.

5. Bez uszczerbku dla wykonania swoich praw względem osób trzecich, agencja pokrywa koszty związane ze szkodami dotyczącymi sprzętu agencji poniesionymi w okresie trwania operacji wsparcia, z wyjątkiem przypadków rażącego niedbalstwa lub umyślnego działania.

Artykuł 11

Odpowiedzialność karna

Podczas operacji wsparcia przeprowadzanych przez zespoły, członkowie zespołów traktuje się tak samo jak funkcjonariuszy przyjmującego państwa członkowskiego w odniesieniu do wszelkich ewentualnych przestępstw popełnionych przeciwko nim lub przez nich.

ROZDZIAŁ II

ZMIANY W ROZPORZĄDZENIU (WE) NR 2007/2004

Artykuł 12

Zmiany

W rozporządzeniu (WE) nr 2007/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się art. 1 ust. 4;
- 2) dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Artykuł 1a

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) »granice zewnętrzne państw członkowskich« oznaczają granice lądowe i morskie państw członkowskich oraz ich porty lotnicze i morskie, do których stosuje się postanowienia prawodawstwa wspólnotowego w sprawie przekraczania przez osoby granic zewnętrznych;
 - 2) »przyjmujące państwo członkowskie« oznacza państwo członkowskie, na którego terytorium ma miejsce operacja wsparcia przeprowadzana przez zespół szybkiej interwencji na granicy lub wspólne działanie, lub projekt pilotażowy;
 - 3) »rodzime państwo członkowskie« oznacza państwo członkowskie, którego funkcjonariusz straży granicznej jest członkiem zespołu lub zaproszonym funkcjonariuszem;
 - 4) »członkowie zespołów« oznaczają funkcjonariuszy straży granicznej państw członkowskich, pełniących służbę w zespołach szybkiej interwencji na granicy, innych niż funkcjonariusze przyjmującego państwa członkowskiego;
 - 5) »wnioskujące państwo członkowskie« oznacza państwo członkowskie, którego właściwe organy zwrócą się do agencji o oddelegowanie na jego terytorium zespołów szybkiej interwencji na granicy;
 - 6) »zaproszeni funkcjonariusze« oznaczają funkcjonariuszy straży granicznej państw członkowskich innych niż przyjmujące państwo członkowskie biorące udział we wspólnych działaniach i projektach pilotażowych.”;
- 3) w art. 2. ust. 1 dodaje się lit. g) w brzmieniu:
- „g) oddelegowuje zespoły szybkiej interwencji na granicy do państw członkowskich zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiającym mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy oraz zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 w odniesieniu do tego mechanizmu i określającym uprawnienia i zadania zaproszonych funkcjonariuszy (*).

(*) Dz.U. L 199, z 31.7.2007, str. 30.”;

- 4) artykuł 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Agencja może nabywać wyposażenie techniczne służące do dokonywania odpraw i ochrony granic zewnętrznych, które zostanie użyte przez jej ekspertów oraz w ramach zespołów szybkiej interwencji na granicy w czasie trwania prowadzonej przez nie operacji wsparcia.”;

- 5) dodaje się art. 8a–8h w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Zespoły szybkiej interwencji na granicy

Na wniosek państwa członkowskiego znajdującego się w sytuacji nagłej i wyjątkowej presji, zwłaszcza w przypadku masowego napływu obywateli państw trzecich usiłujących nielegalnie przedostać się na terytorium tego państwa członkowskiego, agencja może oddelegować na ograniczony czas na terytorium wnioskującego państwa członkowskiego jeden lub większą liczbę zespołów szybkiej interwencji na granicy (zwanym dalej »zespołem« albo »zespołami«) do udziału w operacji wsparcia na odpowiedni czas, zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 863/2007.

Artykuł 8b

Skład zespołów

1. W przypadku zaistnienia sytuacji, o której mowa w art. 8a, na wniosek agencji państwa członkowskie niezwłocznie informują o liczbie, nazwiskach i profilach funkcjonariuszy straży granicznej z rezerwy krajowej, których mogą udostępnić w ciągu pięciu dni jako członków zespołu. Państwa członkowskie udostępniają funkcjonariuszy na potrzeby oddelegowania na wniosek agencji, chyba że stoją wobec wyjątkowej sytuacji w znaczny sposób wpływającej na możliwość realizowania zadań krajowych.

2. Przy określaniu składu zespołu w celu ich oddelegowania do udziału w operacji wsparcia dyrektor wykonawczy uwzględni szczególne okoliczności, w których obliczu stoi wnioskujące państwo członkowskie. Skład zespołu jest ustalany zgodnie z planem operacyjnym, o którym mowa w art. 8e.

Artykuł 8c

Szkolenie i ćwiczenia

Funkcjonariuszom straży granicznej, którzy wchodzi w skład rezerwy interwencyjnej, o której mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 863/2007, agencja zapewnia szkolenie zaawansowane odpowiednie do rodzaju wykonywanych przez nich zadań i przyznanych im uprawnień. Ponadto agencja prowadzi z tymi funkcjonariuszami straży granicznej regularne ćwiczenia zgodnie z harmonogramem zaawansowanego szkolenia i ćwiczeń, o którym mowa w jej rocznym programie prac.

Artykuł 8d**Procedura podejmowania decyzji o oddelegowaniu zespołów do udziału w operacji wsparcia**

1. Wniosek o oddelegowanie zespołów do udziału w operacji wsparcia zgodnie z art. 8a zawiera opis sytuacji, możliwe cele i planowane potrzeby w zakresie oddelegowania. W razie potrzeby dyrektor wykonawczy może wysłać eksperta z agencji w celu dokonania oceny sytuacji na granicach zewnętrznych wnioskującego państwa członkowskiego.

2. Dyrektor wykonawczy bezzwłocznie informuje Zarząd o wniosku państwa członkowskiego o oddelegowanie zespołów.

3. Podejmując decyzję w sprawie wniosku państwa członkowskiego, dyrektor wykonawczy agencji uwzględnia wyniki przeprowadzonych przez agencję analiz ryzyka oraz inne istotne informacje dostarczone przez wnioskujące państwo członkowskie lub inne państwo członkowskie.

4. Dyrektor wykonawczy podejmuje decyzję w sprawie wniosku o oddelegowanie zespołów tak szybko, jak to tylko możliwe, nie później jednak niż w terminie pięciu dni roboczych od daty otrzymania wniosku. Dyrektor wykonawczy powiadamia na piśmie o swojej decyzji jednocześnie wnioskujące państwo członkowskie i Zarząd. W decyzji podaje główne powody, dla których została ona podjęta.

5. Jeśli dyrektor wykonawczy zdecyduje się oddelegować jeden lub większą liczbę zespołów, agencja i wnioskujące państwo członkowskie natychmiast sporządzają plan operacyjny zgodnie z art. 8e.

6. Bezzwłocznie po uzgodnieniu planu operacyjnego dyrektor wykonawczy informuje państwa członkowskie o zawartej we wniosku liczbie i profilach funkcjonariuszy straży granicznej, którzy mają zostać oddelegowani w ramach zespołów. Informacje te, w których zawarta jest data oddelegowania, dostarcza się na piśmie do krajowych punktów kontaktowych ustanowionych na mocy art. 8f. Wraz z informacjami przekazuje się egzemplarz planu operacyjnego.

7. Jeżeli dyrektor wykonawczy jest nieobecny lub nie może sprawować swojej funkcji, decyzje dotyczące wniosków o oddelegowanie zespołów podejmuje zastępca dyrektora wykonawczego.

8. Państwa członkowskie udostępniają funkcjonariuszy straży granicznej na potrzeby oddelegowania na wniosek agencji, chyba że państwo członkowskie stanie wobec wyjątkowej sytuacji w znaczny sposób wpływającej na możliwość realizowania zadań krajowych.

9. Oddelegowanie zespołów ma miejsce nie później niż pięć dni roboczych od dnia, w którym dyrektor wykonawczy i wnioskujące państwo członkowskie uzgodnili plan operacyjny.

Artykuł 8e**Plan operacyjny**

1. Dyrektor wykonawczy i wnioskujące państwo członkowskie uzgadniają plan operacyjny określający szczegółowe warunki oddelegowania zespołów. Plan operacyjny zawiera następujące informacje:

- a) opis sytuacji oraz sposób działania i cele operacji wsparcia, w tym cel operacyjny;
- b) przewidywalny czas oddelegowania zespołów;
- c) geograficzny obszar odpowiedzialności we wnioskującym państwie członkowskim, na który zostaną oddelegowane zespoły;
- d) opis zadań i specjalnych poleceń dla członków zespołów, w tym możliwości korzystania z baz danych i dopuszczalnego stosowania broni służbowej, amunicji i sprzętu w przyjmującym państwie członkowskim;
- e) skład zespołów;
- f) nazwiska i stopnie funkcjonariuszy straży granicznej przyjmującego państwa członkowskiego odpowiedzialnych za prowadzenie współpracy z zespołami, w szczególności tych funkcjonariuszy straży granicznej, którzy dowodzą zespołami w okresie trwania operacji wsparcia, oraz pozycję zespołów w strukturze dowodzenia;
- g) wyposażenie techniczne, które należy udostępnić razem z zespołami zgodnie z art. 8.

2. Wszelkie zmiany lub dostosowania planu operacyjnego wymagają zgody zarówno dyrektora wykonawczego, jak i wnioskującego państwa członkowskiego. Agencja bezzwłocznie przesyła egzemplarz zmienionego lub dostosowanego planu operacyjnego państwom członkowskim biorącym udział w operacji.

Artykuł 8f**Krajowy punkt kontaktowy**

Państwa członkowskie wyznaczają krajowy punkt kontaktowy, za którego pośrednictwem odbywa się komunikacja z agencją we wszelkich kwestiach dotyczących zespołów. Krajowy punkt kontaktowy jest dostępny przez cały czas.

Artykuł 8g**Oficer koordynujący**

1. Dyrektor wykonawczy wyznacza spośród personelu agencji przynajmniej jednego eksperta, który będzie brał udział w operacji wsparcia jako oficer koordynujący. Dyrektor wykonawczy powiadamia przyjmujące państwo członkowskie o wyznaczonej osobie.

2. Oficer koordynujący działa w imieniu Agencji w odniesieniu do wszystkich aspektów oddelegowania zespołów. Oficer koordynujący w szczególności:

- a) pełni rolę pośrednika między agencją a przyjmującym państwem członkowskim;

- b) pełni rolę pośrednika między agencją a członkami zespołów, zapewniając w imieniu agencji wsparcie w zakresie wszelkich kwestii związanych z warunkami ich oddelegowania w ramach zespołów;
- c) monitoruje prawidłową realizację planu operacyjnego;
- d) składa agencji sprawozdanie w sprawie wszystkich aspektów delegowania zespołów.

3. Zgodnie z art. 25 ust. 3 lit. f) dyrektor wykonawczy może upoważnić oficera koordynującego do udzielenia wsparcia w rozwiązywaniu ewentualnych sporów dotyczących wykonywania planu operacyjnego i delegowania zespołów.

4. Przy wywiązywaniu się ze swoich obowiązków oficer koordynujący przyjmuje instrukcje wyłącznie od agencji.

Artykuł 8h

Koszty

1. Agencja w pełni pokrywa następujące koszty poniesione przez państwa członkowskie w związku z udostępnianiem przez nie funkcjonariuszy straży granicznej do celów, o których mowa w art. 8a i 8c:

- a) koszty podróży z rodzimego państwa członkowskiego do przyjmującego państwa członkowskiego i z przyjmującego państwa członkowskiego do rodzimego państwa członkowskiego;
- b) koszty związane ze szczepieniami;
- c) koszty związane ze specjalnym ubezpieczeniem;
- d) koszty związane z opieką zdrowotną;
- e) dietyienne, w tym koszty zakwaterowania;
- f) koszty związane z wyposażeniem technicznym należącym do agencji.

2. Szczegółowe zasady dotyczące wypłacania diet dziennych członkom zespołów ustala Zarząd.”;

- 6) artykuł 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Uprawnienia i zadania zaproszonych funkcjonariuszy

1. Zaproszeni funkcjonariusze posiadają zdolność do wykonywania wszelkich zadań i korzystania z wszelkich uprawnień w zakresie dokonywania odprawy granicznej lub ochrony granicy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającym wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (*), które są konieczne do realizacji celów tego rozporządzenia.

2. Podczas wykonywania zadań i korzystania z uprawnień, zaproszeni funkcjonariusze przestrzegają przepisów prawa wspólnotowego i prawa krajowego przyjmującego państwa członkowskiego.

3. Zaproszeni funkcjonariusze mogą wykonywać zadania i korzystać z uprawnień jedynie na polecenie i, co do zasady, w obecności funkcjonariuszy straży granicznej przyjmującego państwa członkowskiego.

4. Podczas wykonywania zadań i korzystania z uprawnień zaproszeni funkcjonariusze noszą własne umundurowanie. O ich udziale we wspólnej operacji lub projekcie pilotażowym świadczy niebieska opaska z insygniami Unii Europejskiej i agencji. Aby umożliwić organom krajowym przyjmującego państwa członkowskiego i jego obywatelom stwierdzenie ich tożsamości, zaproszeni funkcjonariusze noszą przez cały czas dokument akredytacyjny określony w art. 10a, który okazują na żądanie.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, podczas wykonywania zadań i korzystania z uprawnień zaproszeni funkcjonariusze mogą nosić broń służbową, amunicję i sprzęt w zakresie, w jakim są do tego upoważnieni na mocy przepisów krajowych rodzimego państwa członkowskiego. Przyjmujące państwo członkowskie może jednak zakazać noszenia pewnych rodzajów broni służbowej, amunicji i sprzętu, pod warunkiem że na mocy jego ustawodawstwa taki sam zakaz stosuje się do jego własnych funkcjonariuszy straży granicznej. Przed oddelegowaniem zaproszonych funkcjonariuszy przyjmujące państwo członkowskie informuje agencję o dopuszczalnych rodzajach broni służbowej, amunicji i sprzętu oraz warunkach ich użycia. Agencja udostępnia te informacje państwu członkowskim.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, podczas wykonywania swoich zadań i korzystania z uprawnień zaproszeni funkcjonariusze są uprawnieni do użycia siły, w tym posługiwania się bronią służbową, amunicją i sprzętem za zgodą rodzimego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego, w obecności funkcjonariuszy straży granicznej przyjmującego państwa członkowskiego i zgodnie z prawem krajowym przyjmującego państwa członkowskiego.

7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 6, broń służbowa, amunicja i sprzęt mogą zostać użyte w uzasadnionej obronie własnej oraz w obronie zaproszonych funkcjonariuszy lub innych osób zgodnie z prawem krajowym przyjmującego państwa członkowskiego.

8. Do celów niniejszego rozporządzenia przyjmujące państwo członkowskie może upoważnić zaproszonych funkcjonariuszy do sprawdzania swoich krajowych i europejskich baz danych, koniecznych do dokonywania odprawy granicznej i ochrony granicy. Zaproszeni funkcjonariusze korzystają wyłącznie z tych danych, które są niezbędne do wykonywania ich zadań i korzystania przez nich z uprawnień. Przed oddelegowaniem zaproszonych funkcjonariuszy przyjmujące państwo członkowskie informuje agencję o tym, jakie krajowe i europejskie bazy danych mogą być sprawdzane. Agencja udostępnia te informacje wszystkim państwom członkowskim biorącym udział w operacji wsparcia.

9. Sprawdzanie baz danych, o którym mowa w ust. 8, jest prowadzone zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego oraz prawa krajowego przyjmującego państwa członkowskiego w zakresie ochrony danych.

10. Decyzje o odmowie wjazdu zgodnie z art. 13 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 podejmują wyłącznie funkcjonariusze straży granicznej przyjmującego państwa członkowskiego.

Artykuł 10a

Dokument akredytacyjny

1. Agencja, we współpracy z przyjmującym państwem członkowskim, wydaje zaproszonym funkcjonariuszom dokument w języku urzędowym przyjmującego państwa członkowskiego i innym języku urzędowym instytucji Unii Europejskiej, który umożliwia stwierdzenie ich tożsamości oraz stanowi dowód na to, że jego posiadacz jest uprawniony do wykonywania zadań i korzystania z uprawnień, o których mowa w art. 10 ust. 1. Dokument ten zawiera następujące elementy dotyczące zaproszonych funkcjonariuszy:

- a) nazwisko i obywatelstwo;
- b) stopień; oraz
- c) aktualne zdjęcie w formacie cyfrowym.

2. Dokument jest zwracany Agencji po zakończeniu wspólnej operacji lub projektu pilotażowego.

Artykuł 10b

Odpowiedzialność cywilna

1. W przypadku gdy zaproszeni funkcjonariusze działają w przyjmującym państwie członkowskim, ponosi ono zgodnie ze swoim prawem krajowym odpowiedzialność za wszelkie szkody spowodowane przez nich podczas operacji.

2. W przypadku gdy tego rodzaju szkoda została spowodowana rażącym niedbalstwem lub umyślnym działaniem, przyjmujące państwo członkowskie może zwrócić się do rodzimego państwa członkowskiego w celu uzyskania od niego zwrotu wszelkich kwot wypłaconych ofiarom lub osobom uprawnionym w ich imieniu.

3. Bez uszczerbku dla wykonywania swoich praw względem osób trzecich, każde państwo członkowskie odstępuje od wszelkich roszczeń wobec przyjmującego państwa członkowskiego lub jakiegokolwiek innego państwa członkowskiego z tytułu poniesionych szkód, z wyjątkiem przypadków rażącego niedbalstwa lub umyślnego działania.

4. Wszelkie spory pomiędzy państwami członkowskimi dotyczące stosowania ust. 2 i 3, które nie mogą być rozwiązane w drodze negocjacji, są przez nie przedkładane Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zgodnie z art. 239 Traktatu.

5. Bez uszczerbku dla wykonywania swoich praw względem osób trzecich, agencja pokrywa koszty związane ze szkodami dotyczącymi sprzętu agencji poniesionymi w okresie trwania operacji wsparcia, z wyjątkiem przypadków rażącego niedbalstwa lub umyślnego działania.

Artykuł 10c

Odpowiedzialność karna

Podczas wspólnej operacji lub projektu pilotażowego zaproszonych funkcjonariuszy traktuje się tak samo jak funkcjonariuszy przyjmującego państwa członkowskiego w odniesieniu do wszelkich ewentualnych przestępstw popełnionych przeciwko nim lub przez nich.

(*) Dz.U. L 105 z 13.4.2006, str. 1."

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 13

Ocena

Komisja ocenia stosowanie niniejszego rozporządzenia rok po jego wejściu w życie i przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie wraz z ewentualnymi wnioskami dotyczącymi zmiany niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Strasburgu dnia 11 lipca 2007 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady
M. LOBO ANTUNES
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji

Parlament Europejski, Rada i Komisja podkreślają, że w razie nagłej i wyjątkowej presji na granicach zewnętrznych, wymagającej interwencji zespołów szybkiej interwencji na granicy, oraz prawdopodobnego braku wystarczających do tej interwencji środków finansowych w budżecie Europejskiej Agencji ds. Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej (FRONTEX), należy rozpatrzyć wszelkie możliwości zagwarantowania niezbędnego finansowania. Komisja w trybie pilnym sprawdzi, czy możliwe byłoby przesunięcie środków. W przypadku konieczności podjęcia decyzji przez władzę budżetową Komisja rozpocznie procedurę zgodnie z przepisami rozporządzenia finansowego, a mianowicie art. 23 i 24, w celu zagwarantowania terminowego podjęcia przez oba organy władzy budżetowej decyzji w sprawie sposobów udzielenia dodatkowego finansowania agencji FRONTEX na rzecz rozmieszczenia zespołów szybkiej interwencji na granicy. Władza budżetowa zobowiązuje się do jak najszybszego działania, uwzględniającego pilny charakter sprawy.
